

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală de Soluționare
a Contestatiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail :contestatii.anaf@mfinante.ro

DECIZIA nr. _____ / _____ 2009
privind soluționarea contestației formulată de
S.C E ,
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor
sub nr.***

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice, prin adresa nr.*** înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.****, asupra contestației formulată de S.C E.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de *** lei, reprezentând:

- ***lei - impozit pe profit suplimentar ;
- ***lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit ;
- *** lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr.***, așa cum rezultă din stampila și semnatura aplicată pe Decizia de impunere aflată la

dosar și de data depunerii contestației, potrivit ștampilei registraturii Direcției Generale a Finanțelor Publice București aplicată pe originalul contestației.

Întrucât sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art 207 alin. 1 și art. 209 alin. 1 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de S.C. E.

I. Societatea formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr.***și a Raportului de inspecție fiscală nr.***aducând următoarele argumente:

Societatea contestă pentru perioada 2003–2007 **suma de *** lei**, considerată de organele de inspecție fiscală ca fiind cheltuieli nedeductibile, pe considerentul că documentele sunt neconforme cu art.21, alin.4 lit.f din Legea nr.571/2003.

Contestatoarea consideră că organele de inspecție fiscală aveau obligația de a menționa în mod detaliat în raportul de inspecție fiscală care sunt documentele justificative considerate neconforme care au influențat baza de impunere, potrivit prevederilor Ordinului A.N.A.F.1181/2007 cap.III, pct.3, lit.A și consideră că organele de inspecție fiscală nu au dat posibilitatea societății să dovedească faptul că documentele justificative sunt conforme cu prevederile legale invocate, încălcând dreptul societății de a fi informată și de a se putea apăra.

De asemenea, având în vedere adresa nr.***cu sumele admise de organele de inspecție fiscală, S.C E arată că **suma de *** lei** reprezintă impozit pe profit stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală aferent unei baze de calcul în sumă de *** lei, urmare înregistrării eronate în anul

2004 a sumei de *** lei (471 „Cheltuieli înregistrate în avans” = 401 „Furnizori”) în loc de suma corectă *** lei.

S.C E consideră că organele de inspecție fiscală au concluzionat eronat că a fost afectat contul de rezultate și implicit și calculul impozitului pe profit, suma respectivă nefiind sub incidența prevederilor art. 21, alin.(4) lit. f din Legea nr.571/2003 deoarece această sumă nu a fost înregistrată în conturile de cheltuieli.

Societatea mai contestă **suma de *** lei** reprezentând impozit pe profit suplimentar stabilit de organele de inspecție fiscală aferent unei baze de calcul în sumă de *** lei, pe motiv că societatea ar fi înregistrat în anul 2004 încasarea contravalorii unui teren vândut, fără însă a emite factura fiscală și fără a înregistra venituri în contabilitate, fapt nereal, ce poate fi dovedit cu contractul de vânzare-cumparare al terenului, copia facturii fiscale emise, copia Jurnalului de vânzari din perioada emiterii facturii, copia decontului de taxa pe valoarea adăugată depusă la organele fiscale aferent perioadei, nota contabilă de încasare a contravalorii facturii, nota contabilă de înregistrare a facturii emise și Fișa de cont 472 "Venituri înregistrate în avans”.

S.C E contestă **suma de *** lei** reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală aferent unei baze de calcul în sumă de *** lei, sumă “stabilită ca diferență între valoarea de achiziție a unui teren vândut și valoarea înregistrată ca și cheltuială în momentul vânzării aceluși teren cu ocazia scoaterii din folosință”.

Societatea contestatoare arată că terenul vândut făcea parte dintr-un lot de active corporale achiziționat în bloc la lichidarea unei societăți comerciale, necunoscându-se inițial valoarea fiecarui activ în parte și că s-a stabilit suma de *** lei ca diferență între valoarea de achiziție a primului teren

vândut și valoarea înregistrată ca și cheltuială la momentul vânzării acelu teren cu ocazia scoaterii din folosință.

Societatea consideră că diferența de impozit pe profit și accesoriile aferente, calculate de inspecția fiscală, nu au justificare legală, deoarece organele de inspecție fiscală nu au menționat că societatea și-a diminuat la următoarele vânzări cheltuiala contabilă și fiscală.

Societatea susține că a achiziționat în bloc activele deținute de S.C. R la un preț de *** USD potrivit contractului de vânzare cumparare și a promisiunii bilaterale de vânzare cumpărare nr.1453 /02.04.2004. Vânzarea s-a efectuat tot în bloc, iar faptul că suma de 4.062.440 lei este încadrată ca fiind o cheltuială nedeductibilă nu are susținere fiscală.

Societatea mai contestă **suma de 2.770.600 lei** reprezentând impozit pe profit în anul 2007 stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală aferent unei baze de calcul în sumă de 17.316.250 lei reprezentând despăgubirea pentru terenul revendicat de foștii proprietari pe Legea nr.10/2001, valoarea despăgubirii fiind stabilită prin negociere între părți. Societatea susține că încheierea convenției privind despăgubirea a stat la baza stingerii litigiului prin renunțarea moștenitorilor la dreptul dedus judecării consfințită prin sentința civilă nr. 410/13.03.2007 a Tribunalului București.

Societatea nu este de acord cu constatarea organelor de inspecție fiscală care au stabilit că aceste cheltuieli cu plata despăgubirii nu trebuie incluse în costul de achiziție al terenului, ci “rămân simple costuri ale perioadei [...] fiind nedeductibile fiscal întrucât despăgubirea nu este un cost aferent terenului”.

S.C Econsideră că din punct de vedere fiscal, despăgubirea plătită foștilor proprietari a fost o condiție a realizării venitului din vânzarea acelu teren, deci o cheltuială directă aferentă venitului realizat, deductibilă din punct

de vedere fiscal în conformitate cu prevederile art. 21 alin.1 din Legea nr.571/2003.

S.C Econtestă **suma de 3.588.937 lei** cu titlu de impozit pe profit stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală aferentă unei baze de calcul în sumă de 22.430.854 lei reprezentând diferențe din reevaluarea terenului incluse pe costuri privind activele cedate. Societatea susține că organele de inspecție fiscală nu au ținut cont în analiza efectuată de actul normativ care reglementează tratamentul fiscal al diferențelor din reevaluare și anume art. 24 alin. 15 din Legea nr.571/2003 și pct. 71(5) parag. 2 din Normele metodologice.

De asemenea consideră că organele de inspecție fiscală au interpretat eronat prevederile subsecțiunii 7.2.5.1 pct.108 din Anexa la OMF nr.1752/2005 coraborat cu art.8, pct.2 din Legea nr.82/1991 în sensul obligativității de a efectua reevaluarea doar la sfârșitul anului pentru a fi recunoscută fiscal diferența din reevaluare, aspect ce nu rezultă în mod expres din textul actului normativ, sensul corect al textului de lege fiind acela că se pot reevalua acele imobilizări corporale care erau existente în patrimoniu la sfârșitul exercitiului financiar.

Societatea susține că nu a înregistrat pe costuri reevaluarea terenului așa cum constată inspecția fiscală întrucât nu a folosit nici un cont de cheltuieli, ci a constituit o rezervă legală din creșterea față de valoarea contabilă netă rezultată din reevaluarea imobilizărilor corporale, operațiunea fiind înregistrată prin nota contabilă nr.62/03.07.2007 cu articolul contabil 2111 "terenuri" =105 "Rezerve din reevaluare" pentru suma de 28.752.732 lei, iar vânzarea activului a fost înregistrată prin nota contabilă nr.200/10.08.2007 cu articolul contabil 411 "Clienți" =758 "Alte venituri din exploatare" în sumă de 54.699.729 lei.

Pentru **suma de 420.908 lei**, societatea susține că este vorba de o eroare de calcul matematic, făcută de organele de inspecție fiscală atât în Raportul de inspecție fiscală nr.***cât și la preluarea datelor în Decizia de impunere nr.132/24.06.2008.

De asemenea societatea contestă **suma de 10.700 lei** cu titlu de impozit pe profit stabilit suplimentar aferentă unei baze de calcul în sumă de 42.800 lei și **suma de 27.775 lei** cu titlu de impozit pe profit stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală aferentă unei baze de calcul în sumă de 173.592 lei, pe motiv că societatea ar fi înregistrat pe cheltuieli achiziția a 2 terenuri, fără însă a ține cont de specificul activității societății în perioada vizată și anume: achiziția de terenuri și construcția de stații de distribuție a carburanților auto pe ele. Societatea susține că aceste cheltuieli au fost înregistrate la momentul achiziției terenurilor, iar veniturile aferente au fost înregistrate la momentul vânzării stațiilor. Societatea consideră că organele de inspecție fiscală trebuie să anuleze aceste impozite suplimentare.

Pentru anul fiscal 2005, societatea contestă **suma de 6.554 lei** cu titlu de impozit pe profit stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală aferentă unei baze de calcul în sumă de 40.965 lei obținută ca diferență între valoarea unor autoturisme vândute în sumă de 112.516 și valoarea înregistrată ca și venit în contabilitate în sumă de 71.551 lei. Societatea susține că suma de 71.551 lei a fost înregistrată în venituri și apoi în profit iar susținerea organelor de inspecție fiscală conform cărora suma din vânzări este de 112.516 lei “este greșită și nu se justifică cu documente”.

II. Prin decizia de impunere nr.132/24.06.2008, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice București –

Activitatea de inspecție fiscală, au stabilit debite suplimentare în baza următoarelor constatări din Raportul de inspecție fiscală nr.14359/11.06.2008.

Verificarea s-a efectuat în baza adresei Gărzii Financiare - Comisariatul General nr.406511/10.01.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București - Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.110501/10.01.2008, în vederea stabilirii modului de constituire și virare a impozitului pe profit la bugetul general consolidat.

Perioada verificată este 01.01.2003-31.12.2007.

S.C EDDAN COMIMPEX S.R.L. București, este o societate cu capital privat care are ca obiect de activitate "activități de arhitectură, inginerie și consultanță" tehnică legată de acestea.

În urma inspecției fiscale, s-au constatat următoarele:

În perioada 01.01.2003-31.12.2007, organele de inspecție fiscală nu au acordat deductibilitate pentru cheltuieli **în sumă de 130.886 lei** deduse de societate "de pe documente neconforme, cu art.9 din Legea nr.414/2002 și pct.9.10, lit.j) din Hotărârea de Guvern nr.859/2002 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul a impozitului pe profit, precum și art.21 alin.4 lit.f din Legea nr.571/2003 privind Codul de procedură fiscală", considerând că înregistrarea acestor cheltuieli nu are la bază documente justificative.

În anul fiscal 2004, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C Ea vândut un teren pe care l-a evidențiat în contabilitate prin articolul contabil 5125.05 "Sume în curs de decontare" = 4111.008 "Clienți" în sumă de 78.831 lei din nota contabilă nr.305/13.10.2004 și articolul contabil 5121.05 "Conturi la bănci în lei" = 4111.0018 "Clienți" în sumă de 414.901 lei din nota contabilă nr.306/13.10.2004, fără să înregistreze conform art.19 alin.1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal **suma de 414.901 lei** pe venituri, fără să emită

factura fiscală pentru vânzarea terenului, în evidența contabilă fiind reflectată numai încasarea contravalorii acestuia.

Organele de inspecție fiscală au constatat că S.C E în anul 2004 a achiziționat un teren conform contractului de vânzare cumpărare nr.129/09.03.2004 pe care l-a evidențiat în contabilitate ca și cheltuială deductibilă prin articolul contabil 604 “ Cheltuieli privind materialele nestocate” = 542 “Avansuri de trezorerie” în sumă de 42.800 lei din nota contabilă nr.439/31.03.2004. Organele de inspecție fiscală nu au recunoscut **suma de 42.800 lei** ca fiind cheltuială deductibilă, conform OMFP nr.306/2002 privind Îndrumătorul practic privind corespondențele conturilor din “ Planul de conturi general”, coroborat cu art.24 alin.5 lit.a din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală, urmare adresei nr.406511/10.01.2008 înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice – Municipiul București sub nr.1105/11.01.2008 transmisă de Garda Financiară – Comisariatul General, au constatat că :

S.C. EDDAN COMIMPEX S.R.L. a achiziționat în 2004 activele societății S.C. R prin vânzarea în bloc la prețul de *** USD plus taxa pe valoarea adăugată, S.C. R. fiind reprezentată de lichidatorul judiciar S.C. A L S.R.L.

Organele de inspecție fiscală au constatat că vânzarea s-a făcut în baza Sentinței comerciale nr.*** pronunțată de Tribunalul - Secția VII Comercială, a Contractului de vânzare - cumpărare și promisiunea bilaterală de vânzare-cumpărare autenticată sub nr.*** de către Z S . S.C. E a cumpărat Unitatea B-teren și construcții, Unitatea C -teren și construcții,

Depozit de materii prime-teren, Unitatea Co - construcții, bunuri mobile și Unitatea Co, respectiv terenul, în suprafață de *** mp.

În baza contractului de vânzare – cumpărare nr.*** , organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. R a întocmit facturile fiscale:

- seria*** nr. *** în valoare totală de *** lei echivalent a *** USD, baza de impozitare în sumă de *** lei echivalent a *** USD și taxa pe valoarea adăugată aferentă ratei în sumă de *** lei echivalent a *** USD, reprezentând “contravaloare plată în avans” conform Sentinței Comerciale nr.*** pronunțată de Tribunalul - Secția VII Comercială, cu mențiunea că factura cuprinde și, plata efectuată în data de ***;

- seria*** nr. *** în valoare totală de *** lei echivalent a *** USD, baza de impozitare în sumă de *** lei echivalent a *** USD și taxa pe valoarea adăugată aferentă ratei în sumă de *** lei echivalent a *** USD, reprezentând “contravaloare plată în avans cumpărare în bloc S.C. R” conform Sentinței Comerciale nr.*** pronunțată de Tribunalul x - Sectia VII Comercială, plata efectuată în data de ***;

- seria*** nr. *** în valoare totală de *** lei echivalent a *** USD, bază de impozitare în sumă de *** lei echivalent a *** USD și taxa pe valoarea adăugată aferentă ratei în sumă de *** lei echivalent a *** USD, reprezentând "contravaloare majorări de întârziere la contractul de vânzare - cumpărare în bloc S.C. R", plata efectuată în data de ***;

- seria*** nr.*** - in valoare totală de *** lei echivalent a *** USD, bază de impozitare în sumă de *** lei echivalent a *** USD și taxa pe valoarea adăugată aferentă ratei în sumă de *** lei echivalent a *** USD, reprezentând "contravaloare majorări de întârziere la contractul de vânzare - cumpărare în bloc S.C. R.", conform Sentinței Comerciale nr.*** pronunțată de Tribunalul x - Sectia VII Comercială, plata efectuată în data de ***;

- seria*** nr. *** în valoare totală de *** lei echivalent a *** USD, baza de impozitare în sumă de *** lei echivalent a *** USD și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de *** lei echivalent a *** USD, reprezentând "contravaloare majorări de întârziere la contractul de vânzare - cumpărare în bloc SC R" ;

- seria*** nr. *** în valoare totală de *** lei reprezentând contravaloare respectiv plata, factură care inițial a fost înregistrată prin nota contabilă nr.***, imobilizări corporale 231=401.0267 furnizor R.

Organele de inspecție fiscală au constatat că facturile fiscale prezentate mai sus, aferente relației economice cu furnizorul S.C. R, au fost stornate prin notele contabile nr.***, nr.*** și ***, contravaloarea acestora, mai puțin taxa pe valoarea adăugată, fiind împărțită în conturi analitice în contrapartida contului 4404.02 furnizor S.C. R prin nota contabilă nr.***

Din declarațiile contabilei societății, a rezultat că împărțirea pe valori a terenurilor a fost făcută aleatoriu fără să aibă la bază nici un document.

Deasemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că în anul 2004 S.C. Ea stornat prin nota contabilă nr.*** prin articolul contabil 471 "Cheltuieli înregistrate în avans" = 401.0078 "Furnizor" în suma de *** lei și a repus eronat prin nota contabilă nr.***, prin articolul contabil 471 "Cheltuieli înregistrate în avans" = 401.0078 "Furnizori" în sumă de *** și nu *** lei cum ar fi fost corect, rezultând o cheltuială dedusă în plus de societate în sumă de *** lei conform art.21, alin4, lit.f) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

În anul fiscal 2005, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. E., a vândut terenul din C și a înregistrat în evidențele contabile nota contabilă nr.***, respectiv articolul contabil 404.03 "Furnizori de imobilizări" = 758.8 "Alte venituri din exploatare" în sumă de *** lei, iar prin nota contabilă *** a

descărcat gestiunea conform articolului contabil 6588.01 “Alte cheltuieli din exploatare” = 2111.0 “Terenuri” pentru suma de *** lei.

Organele de inspecție fiscală au considerat că suma de *** lei nu reprezintă cheltuială deductibilă întrucât, prin nota contabilă nr.825/30.09.2005 prin care terenurile au fost valorificate aleatoriu, conform declarației contabilei societății, terenul din C avea o valoare de *** lei, conform notei contabile nr.*** articolul contabil 2111.3 “Terenuri” = 404.02. “Furnizori din exploatare”. Cheltuiala în sumă de *** nu este deductibilă conform art.21, alin.4, lit.f) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele expuse mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit că S.C E, a descărcat din gestiune vânzarea unui teren cu o cheltuială mai mare decât cea stabilită la achiziție aleator, fapt pentru care cheltuiala în sumă de *** lei nu este deductibilă, neavând la bază un document justificativ.

Deasemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. E a vândut mijloace fixe, respectiv autoturisme, în sumă de *** lei conform notei contabile nr.*** și a înregistrat pe venituri numai *** lei, fără ca societatea să înregistreze pe venituri întreaga sumă obținută din vânzarea mijloacelor fixe. Organele de inspecție fiscală au întregit veniturile cu diferență în sumă de 40.965 lei, dintre suma de *** lei și suma de *** lei, conform art.19, alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art.12 din Hotărarea de Guvern nr.44/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003.

Tot în anul 2005, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. E a achiziționat un teren și a înregistrat în contabilitate nota contabilă nr.*** cu articolul contabil 604 “ Cheltuieli privind materialele nestocate” = 401.0440 “Furnizori” sumă de *** lei. Organele de inspecție fiscală nu au recunoscut

suma de *** lei ca și cheltuială deductibilă, conform OMFP nr.306/2002 privind Indrumătorul practic privind corespondențele conturilor din “Reglementările contabile conform cu directiva a IV-a și cu Directiva VII ale comunităților economice europene coroborate cu art.21 alin.4 lit.f) și art.24 alin.5 lit.a) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

În anul fiscal 2006, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. E și foștii proprietari ai terenului Co au convenit ca pentru stingerea irevocabilă a litigiului ce facea obiectul dosarului nr. ***, societatea să plătească suma de *** euro reclamanților foști proprietari cu titlu de despăgubiri stabilite de părți și nu de justiție.

În același an, organele de inspecție fiscală au mai constatat că în Nota 1- Active immobilizate la *** s-a menționat creșterea cu suma de 17.362.336 lei “*reprezentând despăgubirea persoanei care a invocat drept de proprietate asupra respectivelor terenuri achiziționate contractual de către S.C. E, în calitate de cumpărător, de la S.C. R societate aflată în lichidare*”, fără alte justificări și explicații.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că întrucât plata sumei de *** lei reprezintă o plată către creditori diverși efectuată în vederea renunțării la dreptul de proprietate a foștilor proprietari, modul de înregistrare în contabilitate nu corespunde reglementărilor în vigoare în ceea ce privește recunoașterea pentru active a unor cheltuieli legale, iar majorarea activului nu reprezintă cheltuieli ulterioare care se recunosc în valoarea activului întrucât nu îndeplinesc condițiile de performanță, deci rămân simple costuri ale perioadei care reprezintă ieșiri de resurse bănești pentru societate.

În anul 2007, societatea contestatoare înregistrează reevaluarea terenului din Co.

Prin Raportul de evaluare ce a fost întocmit în perioada *** de către S.C. GE. se stabilește valoarea estimată a terenului din Co ca fiind de *** Euro sau *** lei. Organele de inspecție fiscală au constatat că prin nota contabilă nr.*** s-a înregistrat reevaluarea terenului din Co, S.C. E vânzând terenul din Co pentru suma de *** lei și înregistrând articolul contabil 4111.00014 "Clienți" = 758.3 "Venituri din vânzarea activelor și alte operații de capital" prin nota contabilă nr.***. Valoarea terenului la momentul reevaluării era compusă din suma de *** lei - valoare stabilită aleator de societate în anul 2004 prin nota contabilă *** și suma de *** lei reprezentând contravaloare renunțarea la dreptul de proprietate și a unor stornări și repuneri de sume fără note explicative justificate.

Organele de inspecție fiscală nu consideră deductibilă suma de *** lei reprezentând contravaloare renunțarea la dreptul de proprietate, întrucât aceasta nu este un cost aferent terenului în conformitate cu prevederile art.24 alin.(5) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Deasemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. E nu a reevaluat decât terenul supus vânzării în sumă de *** lei și nu toată grupa de terenuri pe care societatea le deținea la acea dată în proprietate, aceasta neprezentând în timpul inspecției alte rapoarte de reevaluare pentru celelalte active din grupa din care făcea parte activul reevaluat.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că reevaluarea terenului trebuia efectuată la sfârșitul exercitiului financiar, și nu cum a procedat societatea la efectuarea reevaluării în luna iulie 2007, încălcând prevederile subsecțiunii 7.2.5.1 punctele 108, 109 și 110 din anexa la Ordinul ministrului finanțelor 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene.

Garda Financiară – Comisariatul general a transmis cu adresa nr.*** aflată în copie la dosarul cauzei, Ministerului Public – Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Nota de Constatate NR.*** în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.11 lit.b și lit.c din Legea nr.87/1994 valabilă pentru perioada 1994-2005, respectiv art.9 lit.a) și lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

În consecință, conform Deciziei de impunere nr.***emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.***sumele rămase de plată în sarcina societății sunt *** lei impozit pe profit suplimentar, *** lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit și *** lei penalități aferente impozitului pe profit.

III. Luand în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele :

1. Referitor la impozit pe profit în suma totală de *** lei aferent cheltuielilor în suma de *** lei și accesoriile aferente, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se poate pronunța asupra deductibilității acestor cheltuieli în condițiile în care organele de inspecție fiscală nu prezintă cauzele pentru care documentele în baza carora au fost înregistrate aceste cheltuieli sunt “neconforme” cu prevederile legale.

În fapt, societatea a înregistrat în anii 2003-2007 cheltuieli în **sumă totală de *** lei,** pe care organele de inspecție fiscală le-au încadrat ca

fiind nedeductibile fiscal întrucât acestea sunt **“neconforme cu art.9, pct 9.10, lit.j) din Hotărârea de Guvern nr.859/2002 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul a impozitului pe profit și cu art.21, alin.4 lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare”**.

Societatea susține în contestație că organele de inspecție fiscală nu au recunoscut această sumă ca fiind deductibilă, fără a preciza care sunt documentele neconforme cu dispozițiile legale și fără a da posibilitatea societății să dovedească faptul că sunt conforme cu prevederile legale.

În drept, până la data de 31.12.2003 sunt incidente prevederile art.9(7) lit.j din Legea nr.414/2002 privind impozit pe profit, potrivit cărora cheltuielile nedeductibile sunt *“cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii”* coroborate cu cele ale art.9, pct9.11 din HG nr.859/2002 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul a impozitului pe profit, care precizează:

“Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil reducerile de natură comercială și/sau financiară, acordate clienților, care nu sunt evidențiate distinct în documentele justificative de vânzare, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Orice reduceri de natură comercială și/sau financiară pentru a fi deductibile la calculul profitului impozabil trebuie:

- a) să fie efective și în sume exacte în beneficiul clientului;
- b) să nu constituie în fapt remunerarea unui serviciu sau o contrapartidă pentru o prestație oarecare;
- c) să fie acordate în baza unei hotărâri a adunării acționarilor sau asociaților, după caz. “.

Începând cu data de 01.01.2004 sunt aplicabile prevederile art.21, alin.4 lit.f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că nu sunt deductibile “*cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor*”. Față de aceste prevederi legale se reține că organele de inspecție fiscală și-au întemeiat neacordarea deductibilității cheltuielilor în sumă totală de *** lei numai pe constatarea că:”societatea a dedus eronat cheltuielile de pe documente neconforme” fără să precizeze ce anume documente justificative trebuie să prezinte societatea și nu a prezentat.

Totodata, Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare precizează la art.94(2) lit. a) și lit.b), următoarele: “ *Inspecția fiscală are următoarele atribuții:*

a) *constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;*

b) *analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse”*

Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr.***care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.***, rezultă că organele de inspecție fiscală nu au prezentat o analiză detaliată a documentelor în baza cărora au fost înregistrate cheltuielile în suma totală de *** lei.

Astfel nu rezultă care sunt criteriile în baza cărora organele de inspecție fiscală au considerat că documentele nu sunt conforme cu prevederile legale și pentru care nu se acordă societății dreptul deducerii cheltuielilor înscrise în acestea.

Față de cele expuse, în temeiul prevederilor art.216 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se specifică faptul că : *“Prin decizie se poate desființa total sau partial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”*, urmează **să se desființeze Decizia de impunere nr.***pentru impozitul pe profit în sumă de *** lei** aferent cheltuielilor în sumă de *** lei, cu consecința reverificării de către o altă echipă decât cea care a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.***pentru același tip de impozit, vizând aceeași perioadă și ținând cont de considerentele prezentei decizii, în vederea stabilirii stării de fapt fiscale.

La reverificare, organele de inspecție fiscală vor verifica toate facturile și documentele justificative aferente acestora pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, funcție de care vor stabili impozit pe profit datorat și accesoriile aferente.

Prin adresa nr.*** emisă de Direcția Generală a Finanțelor x – Serviciul de Inspecție Fiscală contribuabili mijlocii și înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.*** s-a comunicat situația accesoriilor după cum urmează:

- majorările de întârziere în sumă de *** lei și penalități de întârziere în suma de 784 lei, aferente impozitului pe profit în sumă de *** lei;

Având în vedere adresa nr.*** emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice x – Serviciul de Inspecție Fiscală contribuabili mijlocii, **se va desființa Decizia de impunere nr.***și pentru suma de *** lei reprezentând majorări de întârziere și penalități în sumă de *** lei, aferente impozitului pe profit în sumă de *** lei, desființat.**

2. Referitor la impozitul pe profit în sumă de *** lei și accesoriile aferente, Agenția Natională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă societatea datorează acest impozit, în condițiile în care ulterior inspecției, prin adresa nr***, organele de inspecție fiscală arată ca această sumă a fost stabilită “printr-o eroare de calcul”.

În fapt, prin Decizia de impunere nr.***emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.***s-a stabilit în sarcina societății S.C Eun impozit pe profit suplimentar în sumă totală de *** lei și accesorii aferente în sumă de *** lei.

Prin contestația formulată, S.C E solicită recalcularea impozitului pe profit suplimentar, având în vedere “eroarea de calcul matematic făcută de organele de control fiscal”.

Astfel, contestatoarea susține că eroarea în sumă de *** lei se compune din 2 erori de calcul, astfel:

- Prima eroare de calcul constă în însumarea eronată, conform raportului de inspecție fiscală pagina *, pentru anul 2007 pe coloana „Conform control” a rândurilor „Profit contabil” în sumă de *** lei și „Cheltuieli nedeductibile” în sumă de *** organele de inspecție fiscală stabilind la rândul

„Profit fiscal” suma de *** lei și nu suma de *** lei cât era corect, rezultând astfel o diferență la baza de impozitare în sumă de *** lei și un **impozit stabilit suplimentar eronat în sumă de *** lei**

- A doua eroare de calcul constă în însumarea eronată, conform raportului de inspecție fiscală pagina *, pentru anii 2003-2007 pe coloana „Obligație fiscală stabilită suplimentar” la rândul „Impozit profit” a sumei de *** lei și nu suma de *** lei cât era corect, rezultând astfel un impozit stabilit suplimentar eronat în sumă de *** lei.

În drept, art.48 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, prevede : “ *Îndreptarea erorilor materiale: Organul fiscal poate îndrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului*”.

Cu privire la acest articol, Hotărârea de Guvern nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a privind Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, la punctul 47.1 precizează următoarele: “ *Erorile materiale reprezintă greșelile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților din raportul juridic fiscal sau cele de calcul ori altele asemenea*”.

Din analiza documentelor existente la dosar, respectiv Raportul de inspecție fiscală nr.***, se reține că organele de inspecție fiscală au stabilit în mod eronat profit fiscal în sumă de *** lei în sensul că prin adunarea profitului în sumă de *** lei cu cheltuielile nedeductibile în sumă de *** lei se obține suma de *** și nu *** lei cât au înscris organele de inspecție fiscală în dreptul profitului fiscal.

Diferența față de profitul fiscal corect în sumă de *** lei reprezintă bază de impozitare în sumă de *** lei rezultată din însumarea incorectă a profitului cu cheltuielile nedeductibile.

Impozitul pe profit aferent bazei de impozitare în sumă de 2.605.959 lei reprezintă impozit pe profit nedatorat de societate, stabilit eronat de organele de inspecție fiscală și este în cuantum de *** lei.

În ceea ce privește impozitul pe profit stabilit suplimentar înscris în tabelul de la pag.20 din Raportul de inspecție fiscală nr.***, se reține că acesta este eronat în sensul că din însumarea impozitului pe profit stabilit suplimentar în perioada *** rezultă suma de *** lei și nu 7.649.597 lei cât este consemnat în tabelul respectiv.

Impozitul pe profit suplimentar stabilit eronat aferent diferenței dintre cele două sume este în cuantum de *** lei.

Având în vedere cele reținute anterior și în temeiul art.216(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia: *“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă. (2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.”*, contestația formulată de S.C. E **va fi admisă pentru suma totală de *** lei** reprezentând impozit pe profit calculat eronat, Decizia de impunere nr.*** fiind anulată partial pentru aceeași sumă.

Având în vedere adresa nr.*** emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice X – Serviciul de Inspecție Fiscală contribuabili mijlocii, se va admite contestația și pentru majorările aferente acestui impozit, în sumă de *** lei.

3. Referitor la impozitul pe profit în sumă de *** lei aferent veniturilor din vânzarea unui teren, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă S.C. E datorează acest impozit în condițiile

în care suma încasată din vânzarea terenului a fost evidențiată ca venituri înregistrate în avans și ulterior a fost înregistrat ca venituri impozabile.

În fapt, urmare a vânzării unui teren S.C. E a evidențiat în luna octombrie 2004 suma de *** lei reprezentând factura seria ***nr.***, ca venit înregistrat în avans.

La data de 30.06.2005, prin nota contabilă nr.*, societatea contestatoare contabilizează suma de *** lei pe venituri.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că „societatea nu înregistrează pe venituri vânzarea unui teren” și că în aceste condiții datorează impozit pe profit aferent în sumă de *** lei.

Prin contestația formulată, S.C. E , susține că „inspecția fiscală nu a scăzut din baza de impunere a anului 2005 suma impusă fiscal la 2004 rezultând de aici că pentru suma de *** lei a calculat de două ori impozit pe profit: fiscal în anul 2004 și contabil în anul 2005” și că „nu datorează diferența de impozit aferentă acestei sume ci doar accesorii”.

În drept, art.6(1) din Legea contabilității nr.82/1991, precizează următoarele: *(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.*”

Conform textului de lege sus citat, se reține că S.C. E avea obligația de a înregistra veniturile realizate din vânzarea terenului la data emiterii facturii seria *** nr.***.

Or, S.C. E a înregistrat venituri în sumă de *** lei aferente facturii seriei *** nr.*** nu în octombrie 2004 ci în iunie 2005, veniturile fiind impozitate în anul 2005 și nu în 2004 când au fost realizate.

În condițiile în care organele de inspecție fiscală au stabilit că S.C. E datorează în luna octombrie 2004, impozitul pe profit în sumă de *** lei aferent veniturilor din vânzarea terenului, iar societatea contestatoare a înregistrat veniturile respective în luna iunie 2005, se reține că venitul în sumă de *** lei este supus impozitării de două ori.

Așadar, având în vedere faptul că S.C. E a impozitat venitul rezultat din vânzarea terenului în sumă de *** lei în luna iunie 2005, societatea contestatoare datorează majorări de întârziere aferente impozitului pe profit corespunzător acestui venit începând cu luna noiembrie 2004 când ar fi datorat impozit pe profit aferent facturii în cauză.

Dealtfel, faptul că S.C. E nu datorează impozit pe profit suplimentar în sumă de *** lei aferent venitului din vânzarea terenului rezultă și din adresa nr.*** înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a contestațiilor sub nr.*** anexată la dosarul cauzei prin care organele de inspecție fiscală propun admiterea următoarei sume: „-*** **lei este compusă din *** lei impozit pe profit** (*impozit calculat la o baza impozabilă de 414.901 lei înregistrată eronat de societate ca venit impozabil în luna iunie 2005 și nu în luna octombrie 2004, data la care s-a realizat venitul*) „.

Având în vedere cele reținute anterior și în temeiul art.216(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală potrivit căruia: „*Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.*”, contestația formulată de S.C. E va fi admisă pentru suma de *** lei reprezentând impozit pe profit aferent venitului realizat din vânzarea unui teren.

3.1. Referitor la majorările în sumă de *** lei și penalități de întârziere în sumă de *** lei aferente impozitului pe profit în sumă de 103.725 lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă acestea sunt datorate, în condițiile în care impozitul pe profit scadent în 25.01.2005 a fost evidențiat în luna iunie 2005.

În fapt, S.C. E a înregistrat baza impozabilă aferentă impozitului pe profit în sumă de *** lei în luna iunie 2005 și nu în luna octombrie 2004 când a avut loc vânzarea terenului care a generat veniturile în sumă de *** lei.

Organele de inspecție fiscală așa cum rezultă din adresa nr.***, anexată la dosarul cauzei, au stabilit în sarcina S.C. E aferent acestui impozit, majorări de întârziere în sumă de *** lei și penalități în sumă de *** lei, calculate pentru perioada ***.

Prin contestația formulată, S.C. E susține că „nu datorează diferențe de impozit aferente acestei sume ci doar accesorii ”

În drept, art.119(1) din Ordonanța nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

Față de textul de lege sus invocat și având în vedere faptul că, așa cum s-a reținut la punctul 3 din prezenta decizie, venitul în sumă de *** lei rezultat din vânzarea terenului trebuia înregistrat în luna octombrie 2004 și nu în luna iunie 2005, se reține că, impozitul pe profit aferent acestui venit era scadent în data de 25.01.2005 și nu la data de 25.07.2005.

În aceste condiții se reține că în mod corect organele de inspecție fiscală au calculat majorări și penalități de întârziere aferente impozitului în sumă de 103.725 lei între data scadentă - 25.01.2005 și data de 25.04.2005 când este scadent impozit pe profit aferent trimestrului I 2005, trimestru în care nu era evidențiat impozitul pe profit în cauză.

Având în vedere cele reținute, contestația formulată de S.C. E **va fi respinsă ca neîntemeiată pentru majorări de întârziere în sumă de *** lei și penalități în sumă de *** lei** aferente impozitului pe profit în sumă de *** lei evidențiat de societate în trimestrul II 2005 și nu în trimestrul IV 2004.

4. Referitor la impozitul pe profit în sumă de *** lei aferent sumei de *** lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra legalității stabilirii impozitului pe profit, în condițiile în care baza de impozitare în sumă de *** lei nu reprezintă cheltuială, ci cheltuială înregistrată în avans.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că în anul 2004 „societatea a înregistrat eronat cheltuiala în contabilitate” în sumă de *** lei reprezentând diferență cheltuieli înregistrate în avans și au stabilit că această sumă este „neacceptată de inspecția fiscală”.

Prin contestație formulată, S.C. E susține că notele contabile privind cheltuielile înregistrate în avans „nu conțin conturi de clasa 6 sau 7, deci, fiind conturi bilanțiere și nu conturi de rezultate, această înregistrare chiar și eronată, nu are cum să afecteze contul de rezultate contabile și implicit nici pe cele fiscale”.

În drept, art.19(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, precizează următoarele: „Reguli generale: (1) Profitul impozabil se calculează

ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”.

Potrivit textului de lege sus citat, profitul impozabil reprezintă diferența dintre veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul obținerii de venituri.

Or, suma de *** lei nu a fost înregistrată ca și cheltuială efectuată de S.C. E în scopul obținerii de venituri ci reprezenta cheltuială înregistrată în avans care nu are influență în stabilirea impozitului pe profit datorat de societate.

Având în vedere reținerile anterioare, adresa nr. *** înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a contestațiilor sub nr.*** anexată la dosarul cauzei, prin care organele de inspecție fiscală propun admiterea următoarei sume: ” *** **lei impozit pe profit** (*impozit calculat la o bază impozabilă de *** lei reprezentând cheltuieli înregistrate în avans și care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil de către organele de inspecție fiscală*)." cât și prevederile art.216(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia: „Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, contestația formulată de S.C. E va fi admisă pentru suma de *** lei reprezentă impozit pe profit aferent bazei în sumă de *** lei.

Având în vedere adresa nr.*** emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice x – Serviciul de Inspecție Fiscală contribuabili mijlocii, se va admite contestația formulată de S.C. E și pentru majorările de întârziere în sumă de *** lei și penalități în sumă de *** lei.

5.Referitor la impozitul pe profit în sumă de *** lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra legalității acestui impozit în condițiile în care baza de impozitare a fost stabilită eronat.

În fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit că în anul 2005, S.C. E „vinde mijloace fixe – autoturisme în sumă de *** lei conform notei contabile nr.*** și înregistrează pe venituri numai *** lei”, diferența în sumă de *** lei fiind încadrată ca venit impozabil de către organele de inspecție fiscală.

Prin contestația formulată, S.C. E arată că vânzarea de autoturisme în cauză a fost evidențiată în baza notelor contabile ne.*,*,* astfel:

- vânzare Matiz cu F.*
- 461.03 "Debitori diverși" = 7583 „Venituri din vânzarea * lei activelor și alte operații de capital”
- Vânzare Skoda Octavia cu F.*
461.03=7583 * lei;
- Vânzare Camion cu F.*
461.03=7583 * lei;
- Vânzare Dacia Double cu F.*
461.03=7583 * lei;
- Vânzare Opel cu F.*
461.03=7583 * lei;
- Închiderea veniturilor la sfârșitul lunii, N.C.*
7583 = 121 „Profit și pierdere” * lei

În drept, art.19(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, precizează următoarele: *„Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”*

În conformitate cu prevederile legale sus invocate, se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în vederea obținerii de venituri.

În cazul în speță se reține că din înregistrările contabile prezentate mai sus rezultă că venitul aferent operațiunii de vânzare a autoturismelor este în cuantum de *** lei și nu de *** lei cum au reținut organele de inspecție fiscală în Raportul de inspecție fiscală nr.*, la pag.*, fapt pentru care impozitul suplimentar în sumă de * lei aferent bazei de impozitare în sumă de 40.965 lei nu este datorat de societatea contestatoare.

Dealtfel, asupra erorii produse, organele de inspecție fiscală se pronunță prin adresa nr.*** înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a contestațiilor sub nr.*** anexată la dosarul cauzei, prin care organele de inspecție fiscală propun admiterea următoarei sume: *“*** lei impozit pe profit (impozit calculat la o bază de impunere în sumă de *** lei reprezentând venituri suplimentare stabilite eronat de organele de inspecție fiscală ca urmare a vânzării de mijloace fixe).”*

Având în vedere cele reținute anterior și în temeiul art.216(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală potrivit căruia: *„Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte,*

ori respinsă”, contestația formulată de S.C. E va fi admisă pentru suma de * lei reprezentând impozit pe profit aferent bazei în sumă de *** lei stabilită eronat.

De asemenea se va admite contestația și pentru accesoriile aferente acestui impozit în sumă de *** lei.

6. Referitor la impozitul pe profit în sumă de *** lei și accesoriile aferente, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care constatările cu privire la tranzacțiile cu terenuri achiziționate de S.C. E de la S.C. R care au făcut obiectul Notei de Constatare *** emisă de Garda Financiară – Comisariatul general, au fost înaintat Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție cu adresa nr.***.

Perioada supusă inspecției fiscale : *.

În fapt, urmare adresei Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție–Direcția Națională Anticorupție nr.*, Garda Financiară – Comisariatul general a efectuat un control la S.C. E materializat prin nota de constatare ***, în urma căruia a fost estimat un prejudiciu în sumă de *** aferent tranzacțiilor cu terenuri.

Prin adresa nr.***, Garda Financiară – Comisariatul general transmite Direcției Generale a Finantelor Publice x, Nota de Constatare seria **** în vederea efectuării unei inspecții fiscale la S.C. E pentru stabilirea cu exactitate a modului de constituire și virare a obligațiilor fiscale la bugetul general consolidat.

Organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. E a achiziționat în bloc activele deținute de S.C. R la prețul de *** USD plus TVA potrivit

contractului de vânzare cumpărare și promisiunii bilaterale de vânzare – cumpărare.

Organele de inspecție fiscală nu au acceptat ca deductibilă suma de *** lei, pe considerentul că în anul 2005, S.C. E, vinde terenul din C și prin descărcarea din gestiune a activului vândut, diminuează impozitul cu o valoare mai mare decât cea stabilită aleator la achiziție.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. E a înregistrat ca și cheltuială deductibilă achiziția unui teren, a reevaluat terenul în timpul anului și nu la sfârșitul exercitiului financiar, a descărcat din gestiune vânzarea unui teren cu o cheltuială mai mare decât cea stabilită la achiziție aleator și nu a înregistrat pe venituri întreaga suma obținută din vânzarea mijloacelor fixe, încălcând prevederile art.19, alin.1 din Legea 414/2002, art.21,alin.4, lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de *** lei reprezentând despăgubire proprietari stabilită de părți nu este deductibilă fiscal întrucât nu reprezintă cheltuială care are rolul de a mări performanța activului respectiv.

Organele de inspecție fiscală au mai constatat că S.C. Ei a înregistrat în evidența contabilă în anii 2004 și 2005 ca și cheltuieli deductibile achiziționarea unor terenuri și au stabilit că suma de *** lei și suma de *** lei nu pot fi încadrate „ca și cheltuială deductibilă conform OMFP nr.306/2002 privind Îndrumătorul practic privind corespondențele conturilor din Reglementările contabile conform cu directiva a IV-a și cu Directiva VII ale comunicațiilor economice europene” coroborat cu art.24 alin.5 lit.a și art.21 alin.4 lit.f) din Legea nr.571/2003 Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Se reține faptul că respectivele constatări legate de achizițiile și vânzările de terenuri realizate de S.C. E de la S.C. R în perioada 2004-2007, sunt cuprinse și în Nota de Constatăre *** întocmită de Garda Financiară – Comisariatul general, prin care a fost estimat prejudiciul aferent tranzacțiilor cu terenuri în sumă de *** lei.

Nota de Constatăre a fost transmisă Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție cu adresa nr.***, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.11 lit.b și lit.c din Legea nr.87/1994 valabilă pentru perioada 1994-2005, respectiv art.9 lit.a) și lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevederea și combaterea evaziunii fiscale, în vigoare la momentul efectuării verificărilor, pentru prejudiciul estimat în sumă de 450.739 lei.

Deasemenea se reține că pentru aceleași achiziții și vânzări de terenuri realizate de S.C. E, organele de inspecție fiscală au stabilit prin decizia de impunere contestată un impozit pe profit în sumă de ** lei și accesorii aferente în sumă totală de *** lei

În drept, art.214 alin.1 lit.a) și alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată prevede:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când :

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă ; (.....)

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de

organul de soluționare competent potrivit alin.(2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu."

Față de cele prezentate mai sus, se reține că aferent tranzacțiilor cu terenuri achiziționate de la S.C. R., prin Raportul de inspecție fiscală nr.*** în baza căruia s-a emis Decizia de impunere nr. ***, s-au calculat debite în sarcina S.C. E rezultate din înregistrarea în contabilitate a unor cheltuieli nejustificate, considerate de Garda Financiară – Comisariatul general ca fiind nereale și asupra cărora urmează a se pronunțe organele specializate de cercetare penală.

În aceste condiții, se reține că între stabilirea obligațiilor fiscale de natura impozitului pe profit stabilite în sarcina S.C. E prin Decizia de impunere nr.*** emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală București și stabilirea caracterului infracțional al faptelor există o stransă legătură de interdependență de care depinde soluționarea cauzei în procedura administrativă.

Astfel, organele de cercetare penală sunt în măsură să stabilească dacă tranzacțiile cu terenuri efectuate de S.C. E au fost reale și legale și pe cale de consecință, dacă societatea a înregistrat cheltuieli nejustificate aferente acestor tranzacții cu buna știință, în scopul diminuării impozitului pe profit datorat.

Având în vedere cele precizate mai sus, prioritatea de soluționare o au organele de cercetare penală, astfel încât până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în cauza punându-se problema realității operațiunilor comerciale derulate de contestatoarele, motiv pentru care **se va suspenda soluționarea contestației pe cale administrativă, pentru suma**

de *** lei reprezentând impozit pe profit, precum și pentru accesoriile aferente în sumă de *** lei, stabilite prin decizia de impunere nr.***.

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală, cu caracter definitiv, procedura administrativă va fi reluată în condițiile legii.

Pentru considerentele aratate în conținutul deciziei și în temeiul art.9(7) lit.j din Legea nr.414/2002 privind impozit pe profit, art.9, pct.9.11 din Hotărârea Guvernului nr.859/2002 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul a impozitului pe profit, art.19(1), art.21, alin.4 lit.f) și art.24 alin.5 lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, punctul 47.1 din Hotărârea Guvernului nr.1050/2004, art.48, art.94(2) lit. a) și lit.b), art.94(3) lit.e), art.214 alin.1 lit.a) și alin.3, art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se:

DECIDE

1. Desființarea Deciziei de impunere nr.*** pentru **suma totală de *** lei**, reprezentând:

- *** lei – impozit pe profit,
- *** lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,
- *** lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit

urmând a se reface inspecția fiscală pe aceeași perioadă și pentru aceleași obligații bugetare, având în vedere considerentele de la punctul nr.1 și nr.7 din prezenta decizie.

2. Admiterea contestației formulate de S.C. E și anularea Deciziei de impunere nr.*** pentru **suma totală de * lei** reprezentând:

- * lei impozit pe profit calculat eronat și
- * lei accesoriile aferente impozitului pe profit.

3. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. E pentru **suma totală de * lei** reprezentând: majorări de întârziere în sumă de * lei și penalități în sumă de * lei.

4. Suspendarea soluționării contestației formulată de S.C. E pentru **suma totală de * lei** reprezentând:

- * lei impozit pe profit și
- * lei majorări de întârziere,

până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea definitivă a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel * în termen de 6 luni de la comunicare.

**DIRECTOR GENERAL,
Ion Capdefier**

**DIRECTOR GENERAL ADJUNCT
Gelu Stefan Diaconu**

Sef serviciu :
Consilier juridic : Carmen Dumitru
Asistent: Cristina Carp